

3.44. 'VROUWE AGATHA'

Kerngegevens

- Ontwerper: J.K. Gipon, 1967.
- Werk: Kooyman en De Vries, Deil a.d. Linge.
- Bouwjaar: 1969.
- Maten: Lengte over stevens 7,35 meter; breedte op grootspant 2,75 meter; breedte over zwaardklampen 2,88 meter; diepgang 0,55 meter; waterlijn lengte 6,42 meter. Waterverplaatsing 4 ton.
- Bouwwijze: Staal, gelast; overnaads. Vlak van 7 mm. dikte, overigens 4 mm. en 3 mm. dikte. Doorlopende kajuitopbouw. Breed schuifluik. Ronde lichtranden. Spantloos dak van voorgevormd hechthout met zeeg en 'kuif'. Zelflozende kuip. Doorlopende kielbalk.
- Motor: Albin diesel, 20 Pk, 2 cylinder
- Zeilen: Dacron zeilgarderobe, bestaande uit grootzeil (bruin), botterfok (bruin) en stagfok (wit).
Geen kluiverboom.
- Zeilnummer: Niet van toepassing.
- Kleur: Witte romp en kajuitopbouw met groen potdeksel en berghout.
- Interieur: Vooronder: tweepersoons dwarskooi met midscheeps links een afgesloten toiletruimte met pomptoilet en rechts een kast.
Kajuit: aan bakboordzijde een dinette.
- Stamboek: Plaquettenummer 610.
- Eigenaren: 1969 - 1987 : familie W.J.M. Sjouke te Makkinga.
1987 - heden : familie W.H. van der Heide te Bredevoort.
- Benamingen: 1969 - 1987 : Blue Skies
1987 - heden : Vrouwe Agatha.
- Huidige eigenaar: W.H. van der Heide, Bredevoort.
- Ligplaats: Spakenburg, Utrecht.

Kroniek

1969 - 1987:

Op 14 maart 1969 vindt de tewaterlating plaats van onze Enkhuizer bol 'Blue Skies'. Voor ons zal de bol veel meer gaan betekenen dan alleen maar een kleine platbodem: het zal tevens de functie van een klein woonarkje moeten krijgen.

We - de familie Sjouke - zijn namelijk van plan om er veel en lang mee te gaan varen; bij voorkeur van april tot in oktober. Daarom worden kajuitwanden en het plafond extra geïsoleerd. Later bouwen we ook nog een dieselmacheltje in.

Terugblikkend hebben we er veel mee gevaren. De beste herinneringen hebben we aan onze tochten op de Waddenzee. We voeren dan van eiland naar eiland en gingen daar - afhankelijk van de persoonlijke interesses - wandelen, vissen of paardrijden.

Als iedereen dan vond dat we dat eiland voor dat moment wel gezien hadden, trokken we weer verder naar het volgende eiland.

Heel bijzondere herinneringen hebben we aan onze tocht naar Denemarken. Deels trokken we via het wad, maar verder een groot deel van de tocht ging door Noord-Duitsland.

Dan verhuizen we in 1976 naar Friesland; gedeeltelijk om de 'Blue Skies'! Want echt nodig was die verhuizing niet. Maar we zeilden nu eenmaal het liefste op de Friese meren. Bovendien kon onze 'Blue Skies' in de grote schuur bij onze woonboerderij een droog en veilig plekje voor de winter vinden.

Helaas kreeg de bol in Friesland concurrentie van een grotere tuin en zes bijenkorven. Vervolgens gingen de kinderen het huis uit en werden wij steeds meer mooi-weerzeilers. Als daar dan ook nog een verbrijzelde enkel bij komt en het 'even-aan-land-springen' om een lijntje aan te pakken er niet meer bij is, dan komt daar dat moment waarop we - met pijn in het hart - het schip moeten verkopen.

We hebben er achttien jaren lang heel veel plezier van gehad!

1987 - heden:

Al vele jaren brengen we - de familie Van der Heide - onze vakantie door in Friesland, waar we met name op en rond het Langweerder Wielen te vinden zijn met een open zeilboot. En zoals het velen al is vergaan: genietend van het water en het weidse land willen we meer. We willen het verder beleven met een platbodem. Zo gaan we op zoek en vinden we in het najaar van 1987 in Zuid-Laren een Enkhuizer bol. Deze is enkele maanden in handen geweest van wat minder jonge mensen, maar daarvoor langdurig in bezit geweest van de familie Sjouke.

Onze nieuwe liefde krijgt, maar nu onder de naam 'Vrouw Agatha', een ligplaats in Spakenburg, van waaruit we al die jaren gedurende de zomerperiode lange tochten ondernemen, waarbij - hoe kan het ook anders - met name Friesland het doel van onze reis is. Maar ook het IJsselmeer en (recentelijk) Zeeland hebben we bezocht.

Twee zaken springen er voor ons uit.

In de eerste plaats een belevenis in 1988. We varen met onze 'Vrouw Agatha' op het IJsselmeer ter hoogte van Hindelopen. Door de westelijke wind is het de lage wal en is er knobbelig water. Alhoewel we toch maar iets meer dan een halve meter diepgang hebben, houden we ons aan de betonning.

Als we enkele scherpe jachten met de vlag van onze oosterburen op de hekstoel de betonning zien negeren om zo een stuk af te snijden richting Hindelopen, vragen we ons eigenlijk af waarom wij dat ook niet zouden doen. Op het antwoord hoeven we niet lang te wachten: de schepen laten de kleur van hun anti-fouling zien zonder verder nog vaart te maken!

Geschrokken varen we netjes door de geul richting Hindelopen. Later op de dag spreken we de reddingsbrigade in Hindelopen. Die vertellen ons dat we verstandig gehandeld hebben; zelfs het bijspringen van deze schepen zou niet van gevaar zijn ontbloot.

In de tweede plaats hebben we zeer goede herinneringen aan de bijeenkomsten van de SKV in het midden van het land. Het was ieder jaar weer een genoegen om met de andere platbodems van Kooijman en de Vries zo'n Hemelvaartsweekend door te brengen.